Wälborne Herr Secreterare!

Sedan flere dagar gått förbi ifrån det jag hade äran inhändiga en angenäm Skrifvelse, bör jag icke längre upskjuta at derföre aflägga min ödmjuka tacksäjelse, jämte det jag fulleligen försäkrar det jag skal i ingen ting sätta högre mitt nöje, än at tjena HHerr Secreteraren i de begärte små saker, så långt jag kan.

Min insikt är ganska liten af gamla försöker, och nu har ödet låtit mig stadna på en ort der jag har tillgång hvarken på lefvande eller döda rådgifvare. Egna små Samlingar äro så spridda, at det fordras flere år få dem tilsamman på et ställe

at jag så länge drögt med mit ringa Svar, är orsaken, at jag väntat på underrättelser om Forssmänner af en Präst i Carlstad som äger en Forsman til Hustru; men han är sina Herrar Commilitones nog lik i den pointen at ej wara expedit i slika mål. Jag torde likväl snart få äran lämna närmare utstakninger til Thorbern Simonis förfäder.

Et Permobref som jag nu sänder til Herr Secreter Gahm utvisar at Bratternas Stamfader haft fler än en Son nemligen äfven en Matts, af hvilken en annan brantre härstammar än den som står utsatt på Slägtetaflan, och så vida den är rätt, har jag äfven et morgongåfvobref, som utvisar at han haft ännu en Son vid namn Nils.

Blir jag i stånd at följa desse i sina giften och generationer långt på spåren, skole vi snart finna hvad vi söke.

Om Ringier och Mansnerer torde jag väl hafva mer af samma hand som skrifvit Grafskriften öfver Ringius; men desse och flere papper, har jag lemnat qvar i en Sokn invid Norska gränsen, der jag förr varit nådårspräst; och, ovist om jag icke kunde komma dit tilbaka, har jag fört föga saker dän.

Så snart jag erhåller de underrättelser om hvilka jag fogat anstalt, skal jag hafva äran gifva dem vid handen, anmälandes mig imedlertid i benägen ynnest, under det jag framlefver

Wälborne Herr Secreterarens

ödmjukaste tjenare
Erik Fernow.

Wisnehem d 5 junii 1771.

Wälborne Herr Secreterare!

Nu har jag warit nog sen och långsam at aflägga min ödmjuka tacksägelse för gunstiga Skrifvelsen; men som det mäst härrört af mina Correspondenters senfärdighet i at gifva uplysning om Forsmänner, så hoppas jag ärnå benägen tilgift.

Ehuru jag ännu icke hint at leda mig directe fram til Thorberni Forsmans ahnor, vågar jag dock icke längre dröja, utan at berätta det jag vet och hoppas ännu få närmare upplysning om fordna Bergsfogden Bengt Forsman.

documentet efter Matts Bratt står gärna til Herr Secreterarens tjenst, och skal jag om så befales äfven afskrifva Nils Bratts morgongåfvo bref.

Så snart jag får upspana Bergsfogden Forsmans atteleder, skal jag hafva äran dem öfversända.

Har imedlertid äran med högaktning framhärda

Wälborne Herr Secreterarens

ödmiuke tienare
Erik Fernow

Wisnehem d. 5 Sept. 1771.
ankom Ahm(?) d. 14. d:o

P.S. Jag hade tänkt skrifva til Herr Secr. Gahn, men tiden tillåter ej. Jag skal i morgon vara på en kyrkoherde valsförrättning i Carlskoga och [illegible] den sedan [illegible]. Jag [illegible] för denne gången [illegible] bedja om min [illegible] om Hr Secreterarens [illegible].

Måns Bengtsson Forsman.
härstammade från Gugshytta wid Persbergs grufvor, en af de äldsta i Fernebo i Philipstads Bergslag, men gifte sig i Alstersoken vid Carlstad och dog 167–

Bengt Forsman
mästersmed vid Forsnäs i Alstersokn + 1718. g. 2. gånger

1. Måns Forsman
Handelsman i Carlstad. g. m. Lena Vigelia

2. 2 döttrar vänt gifte i Alstersokn och döde.

2. Olof Forsman

Lena Forsman
g. m. Carl Albom
Comm. i Carlstad

Bengt Forsman
Präst i Kroppa.

Ingeborg Forsman
g. m. Rådman
Lindback i Carlstad.

Carlsdahl Midsomarsdag VVVJ.

Wälborne Herr Expeditions Secreterare!

Knud Bengtsson kom 1451
Knud Knutsson
ch. 1486
Bengt Knutsson til Vik 1520
Gustaf Bengtsson 1578, Peder Jönsson Bratt Swärfar.

För gunstigsta Skrifwelsen har jag äran aflägga ödmjukaste tacksäjelse.
Det är mig så mycket större glädie at kunna tjena en så vitter Herre med mina obetydeliga Samlingar, som jag nu snart börjat räkna alla mina fynd bland de förlorade konster.
Jag har äran härhos sända af det befaldta, så mycket

jag i haft kunnat sammanraffa. För bägge Tabellerna går jag i full borgen, wälförstående, i förtröstan på fruentimrens honetteté. Äljest pliktade Capellanen i Carlskoga, 1643, 40 d. s. m. för det han haft lika tal med almogen om fru döber och Praeceptorn.
Kingiska Slägten antingen har jag haft, eller har jag; men jag vet icke hvar? Wassenius känner jag icke, Lydert Söckelman tycker jag mig på något ställe sedt nämnd; men 1699 blef fru Sigrid Ekestjelms til Wästervik Camererare, Johan Månsson Mejer, skuten inwid Christinehamn, af orsak, som malicen ville säga, at hans rum skulle bli ledigt i Brudstolen hos fröken Sigrid Juliana Ekestjelm för Hofk. Comissar. Johan Ekeborg, hwilken ock straxt intog platsen.
Om denne Mejer varit af Magnus, kan jag ej säga. I min tid har warit och äro här Mejrar, men af Tysk Race.
Min kunskap borde, i anseende til flera år, såsom Herr Expeditions Secreteraren behagar säga, wara någorlunda universel; men den är dock temmeligen superficiel, ty jag har sällan haft det ödet, at wara på rätt ställe, och aldrig haft upmuntran, så at ingen kunde stå up och säga ord emot, då jag wid sista Prestmöte skref, at ingen Wärmeländing tagit Bok i hand med mindre hugnad.
Sedan jag förnött 11 år vid Academier och 11 vid prest-kragen, tyckes väl icke wara ur wägen, om jag ägde så myket eget tak öfver hufvudet, at jag kunde hysa alla mina Samlingar på et ställe. Men nu nödgas jag ha 7 el. 8 nederlagsplatser, utan at kunna säga vara på sakerna. Jag vil dock önska, om nån-sin hopp blefve at få dem ihop, at slippa föra den klagan öfver mera, som öfver det jag hade i Christinehamn, samlat från 1772, hwilket gick in absurdum i samma gård där elden kom lös. Skadan var stor, dock reflecterar jag mest på mina, skam at skryta, prägtiga bilagg til von Stjernmans adels Matrikel hvad mine landsmän angick.

Westerwik Slägten var förmodeligen rike och hederlige Bönder, efter mycket bruket den tiden tes i Landet. År 1540 at jordebok får man se hvad under Jernaret haft före K. Gustafs tid.
1480 gaf Nils Bratt i vapen sin fru Margreta Jönsdotter Grusten i morgongåfva, men antingen var det han eller fru, eller var denne Nils den andres son.

Om min Nådige Herre för efter Westerwik i Jordeboken i Kamar arkivo och då tillika tackas vara så nådig, och antekna kronans i samma socknar, men 18g förtar, skulle mig en reel grace. Jag har för den tiden at föra med köpingar och kopior som dyde skrifter, och har lofvat en Dosis defvaden, tegla, rojskligt kristenhimm; men vid 1540 står jag villrådig i et afskick, där en köping och en kora bägge läte lika namn.

Bergsrådet Cederstedts far, född 1610, ägde i sitt första gifte Emerentia Böckman köpmans dr från Stockholm + v.s. 1654. kanhända hon kunnat vara Lidert Böckmans dotter.

1540 upråttades en jordebok öfver Wärmeland. utom den welske jag, före branden, ingen ting, som hufvudsakeligen fattades mig, och jag hade kunnat afskrifva hänna på et ark, då jag var i Stockholm, endast namnen på By och Åbo; men det blef ogjordt. Behagar min Nådige Herre där se efter ägaren af Messevik, så får han vist.

Skraggerna hafva altid omtalt adelskap från Norrige den först inkommande, Ragge, skal och, efter berättelse, talt därom med K. Erik XIV, hwilken ombytte hans namn til Skragge (det kunde äljest hafva blifvit dissput, när folket ropat: ta mig raggen, hwem de ment).

Torbernus Simonis hade icke med Paradis eller Forshytte slägten at gjöra. jag känner nu den noga, sedan jag, til slut, gjort mig möda at hopsamla Philipstads Bergslags Slägter från vår hufvudstamfaders, Hertig Carls, tid. gemenare

Hosföljande Sigill förde Bergmästaren i Philipstad Simons Sonesson, Håkan Svensson-Skragge, om jag minnes rätt, står det och på hans grafsten. kanske det varit et slags vapn, af flere gamle Skragger har jag intet sedt.

Är någon ting, som jag kan gjöra, så tala Herre, ty Din tjenare hörer til, och jag skal ingen ting högre önska mig, än få tilfälle wisa med hwad wördnad jag är,

Wälborne Herr Expeditions Secreterarens

ödmjukaste tjenare

Erik Fernow